Категорія справи № **761/39565/17: Цивільні справи (до 01.01.2019); Розгляд клопотань про визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні; Клопотання про визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню.**
Надіслано судом: **29.10.2018.** Зареєстровано: **30.10.2018.** Оприлюднено: **30.10.2018.**
Номер судового провадження: **2-к/761/14/2018**

Справа № 761/39565/17

Провадження № 2-к/761/14/2018

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 жовтня 2018 року Шевченківський районний суд м. Києва в складі:

головуючого судді: Волошина В.О.

при секретарі: Яриновській Є.В.

за участі:

представника заявника

(стягувача): Мальчікова В.І.,

представника боржника: Цихмейструк О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві в залі суду справу за заявою Акціонерного товариства «РН-Транс» про надання дозволу на примусове виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово - промисловій палаті Російської Федерації, ухваленого 20 квітня 2017р. в справі № 57/2016 за позовом Акціонерного товариства «РН-Транс» до Товариства з обмеженою відповідальністю «ІТЕК-ТРАНС» про стягнення грошових коштів,

в с т а н о в и в :

В листопаді 2017р. заявник АТ «РН-Транс» звернувся до Шевченківського районного суд м. Києва з вказаною заявою, в якій просив суд:

- надати дозвіл на примусове виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду (далі по тексту - МКАС при Торгово - промисловій палаті (далі по тексту - ТПП) РФ (м. Москва) від 20 квітня 2017р. по справі № 57/2016 за позовом АТ «РН-Транс» до ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» про стягнення грошових коштів;

- видати виконавчий лист про стягнення з ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» на користь АТ «РН-Транс» заборгованості у розмірі 1584612,47 дол. США та 2463091,11 рос. рублів на відшкодування витрат по сплаті арбітражного збору.

Свою заяву про надання дозволу на примусове виконання рішення МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. заявник обґрунтовував тим, що 31 грудня 2014р. між сторонами було укладено договір транспортної експедиції № 4350014/1261Д. Разом з тим, у зв'язку з невиконанням боржником - ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» своїх зобов'язань за вищевказаним договором рішенням МКАС при ТПП РФ від 20

квітня 2017р. позов АТ «РН-Транс» до ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» про стягнення грошових коштів задоволено.

Однак, враховуючи ту обставину, що вищевказане рішення МКАС при ТПП РФ, яке набрало законної сили, боржником добровільно не виконується, заявник, посилаючись на положення Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», Конвенції ООН про визнання і приведення у виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958р., Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності від 20 березня 1992р. та Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах, укладеної державами-членами Співдружності Незалежних Держав у м. Мінську 22 січня 1993р., звернувся до суду з даною заявою.

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Києва від 29 січня 2018р. було направлено цивільну справу за заявою АТ «РН-Транс» про надання дозволу на примусове виконання на території України рішення, ухваленого МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. у справі № 57/2016 до Апеляційного суду м. Києва для розгляду, відповідно до ст. 23 ЦПК України.

Ухвалою судді Апеляційного суду м. Києва від 27 березня 2018р. цивільну справу за заявою АТ «РН-Транс» про надання дозволу на примусове виконання на території України рішення, ухваленого МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. у справі № 57/2016 повернуто до Шевченківського районного суду м. Києва для розгляду по суті, згідно п. 9 Розділу XII Прикінцевих та перехідних положень ЦПК України.

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Києва від 13 серпня 2018р. призначено цивільну справу за заявою АТ «РН-Транс» про надання дозволу на примусове виконання на території України рішення, ухваленого МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. у справі № 57/2016, до розгляду, після надходження до суду 26 липня 2018р. письмових заперечень на заяву АТ «РН-Транс» про надання дозволу на примусове виконання на території України зазначеного вище рішення, ухваленого МКАС при ТПП РФ.

В судовому засіданні представник заявника, подану заяву підтримав в повному обсязі, з підстав, зазначених в ній та просив суд її задовольнити. При цьому, представник заявника зауважив, що заявник при поданні заяви керувався Нью-Йоркською конвенцією, яка містить обмежений перелік підстав для відмови у визнанні й виконанні на території України рішень міжнародного комерційного арбітражу, створює більш сприятливе підґрунтя для визнання та (або) виконання арбітражного рішення, в правовідносинах, які склалися між заявником та боржником, слід застосовувати саме її положення, а не положення Київської угоди. Також представник зазначав, що твердження представника боржника, що спір, який виник між сторонами не охоплюється, укладеним третейським застереженням, а тому порушує публічний порядок, є помилковим та безпідставним.

Представник боржника АТ «РН-Транс» у судовому засіданні щодо задоволення поданої заяви заперечувала, зазначаючи, що заявником не надано виконавчого документу, в силу положень ст. 8 Київської угоди, а також посилалась, серед іншого, на те, що примусове виконання рішення МКАС при ТПП РФ буде суперечити публічному порядку України, з посиланням на окрему думку арбітра Винокурової Л.Ф. у справі № 57/2016.

Суд, заслухавши пояснення представників сторін, розглянувши подані сторонами документи, повно і всебічно з'ясувавши всі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується заява про надання дозволу на примусове виконання на території України рішення, ухваленого МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. у справі № 57/2016, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення заяви по суті, вважає, що заява підлягає задоволенню з наступних підстав.

Як вбачається з матеріалів справи і це встановлено судом, що рішенням МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. у справі № 57/2016 позов АТ «РН-Транс» до ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» про стягнення грошових коштів позов задоволено; стягнуто з ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» на користь АТ «РН-Транс» заборгованість 1584612,47 дол. США, а також 2463091,11 рос. рублів, як відшкодування витрат АТ «РН-Транс» зі сплати арбітражного збору.

Як вбачається з довідки МКАС при ТПП РФ від 20 червня 2017р. № 1800-57/1840, вищевказане рішення є остаточним, набуло законної сили з моменту його винесення, тобто з 20 квітня 2017р., та

підлягає негайному виконанню.

В свою чергу, звертаючись до суду з заявою про надання дозволу на примусове виконання рішення МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р., заявник, як на підставу для його задоволення, посилається на те, що незважаючи на набрання вказаним рішенням законної сили ще 20 квітня 2017р., боржник в добровільному порядку його не виконує.

15 грудня 2017р. набув чинності Закон України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу Адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» № 2147-VIII від 03 жовтня 2017р., котрим ЦПК України викладено в новій редакції.

У відповідності до ч. 1 ст. 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

За змістом зазначеної норми питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцем проживання (перебування) або місцезнаходженням боржника. Якщо боржник не має місця проживання (перебування) або місцезнаходження на території України або його місце проживання (перебування) або місцезнаходження невідоме, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцезнаходженням в Україні майна боржника.

Частиною 2 цієї статті передбачено, що у разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше.

Вирішуючи питання про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, суд не може оцінювати, чи законним є прийняте рішення, обговорювати його правильність по-суті чи вносити будь-які зміни до його змісту, а перевіряє лише дотримання строків звернення з клопотанням, дотримання вимог процесуального закону щодо його форми і змісту та наявність обставин, які можуть бути підставою для відмови в задоволенні заяви.

Розгляд судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів є особливою формою взаємної правової допомоги, яка надається Україною та іншими державами-учасницями відповідних міжнародних договорів.

При їх вирішенні суди повинні виходити з положень ст. 78 Закону України «Про виконавче провадження», ст. ст. 35, 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», відповідних міжнародних договорів України, що передбачають порядок визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів.

Відповідно ст. 8 Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, підписаної в м. Києві 20 березня 1992р. урядами держав-учасниць СНД, ратифікованої Постановою Верховної Ради України від 19 грудня 1992р. № 2889-XII, виконання рішення відбувається за клопотанням заінтересованої Сторони. До клопотання додаються:

1) належним чином завірена копія рішення, про примусове виконання якого порушене клопотання;

2) офіційний документ про те, що рішення набуло чинності, якщо інше не випливає з тексту самого рішення;

3) докази про повідомлення іншої сторони про процес;

4) виконавчий документ.

Статтею III Конвенції про визнання та приведення до виконання іноземних арбітражних рішень, прийнятої 10 червня 1958р. в м. Нью-Йорку, ратифікованої Україною 10 жовтня 1960р., яка набрала

чинності для України 08 січня 1961р., передбачено, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення обов'язковими та приводить їх до виконання відповідно до процесуальних норм тієї території, де запитується визнання та приведення до виконання цих рішень, на умовах, викладених у цій Конвенції.

Відповідно до ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36 вказаного Закону.

У Нью-Йоркській конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, передбачено вичерпний, що не підлягає розширеному тлумаченню, перелік підстав, за яких компетентний суд може відмовити у визнанні та виконанні арбітражного рішення.

Цей перелік міститься у ст. 5 Нью-Йоркської конвенції, а також вони перелічені у ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» та у ч. 2 ст. 468 ЦПК України.

Так, відповідно до п. b) ч. 2 ст. 5 Нью-Йоркської Конвенції у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено, зокрема, якщо компетентна влада держави, в якій воно запитується, визнає, що визнання та виконання цього рішення суперечить публічному порядку цієї країни.

За змістом ст. 478 ЦПК України, суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо:

1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що:

а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

ґ) рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що:

а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або

б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Доводи представника боржника, що заявником (стягувачем) не було надано виконавчого документа, оскільки це визначено ст. 8 Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, підписаної в м. Києві 20 березня 1992р. урядами держав-учасниць СНД, ратифікованої Постановою Верховної Ради України від 19 грудня 1992р., судом оцінюється критично, оскільки це суперечить процесуальному закону РФ, оскільки виконавчий документ, може бути видано за наявності боржника на території РФ, в судовому засіданні представник боржника не могла

пояснити суду, яким нормативним актом регламентуються видача виконавчого документу за рішенням МКАС при ТПП РФ, за законодавством РФ, з урахуванням того, що місцезнаходження боржника знаходиться на території України.

Також судом критично оцінюються доводи представника боржника, що при ухваленні рішення МКАС при ТПП РФ у справі № 57/2016 від 20 квітня 2017р. було порушено публічний порядок.

Публічний порядок - це урегульована моральними і правовими нормами система суспільних відносин, що має на меті гарантування громадської безпеки і спокою, захисту честі і гідності громадян, нормальних умов для діяльності державних та громадських організацій.

Головним завданням застереження про публічний порядок в міжнародному праві є вирішення колізій різних країн.

Статтею 12 Закону України «Про міжнародне приватне право» визначено, що норма права іноземної держави не застосовується у випадках, якщо її застосування призводить до наслідків, явно не сумісних з основами правопорядку (публічним порядком) України. У таких випадках застосовується право, яке має найбільш тісний зв'язок з правовідносинами, а якщо таке право визначити або застосувати неможливо, застосовується право України. У разі якщо суд розглядає спірні правовідносини на підставі домовленості сторін, публічний порядок цієї держави безпосередньо не зачіпається.

Враховуючи вищенаведене, посилання на публічний порядок можуть мати місце тільки у випадках, коли виконання іноземного арбітражного рішення несумісне з основами правопорядку держави.

Тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти заяви стягувача.

Встановлено, що арбітражна угода не визнана недійсною; боржника було належним чином сповіщено про призначення арбітра та про арбітражний розгляд; рішення не суперечить арбітражній угоді; склад міжнародного комерційного арбітражу та арбітражна процедура відповідали угоді між сторонами; рішення вже стало обов'язковим для сторін, не було скасовано та його виконання не зупинено судом.

Судом також не визнано, що відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

З огляду на викладене, суд вважає, що ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» не підтвердило існування визначених ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» та ст. 478 ЦПК України підстав для відмови в задоволенні заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.

Згідно ч. 1, 6 ст. 479 ЦПК України, за результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

Якщо в рішенні міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті або валютах, суд, який розглядає це клопотання, вказує в своїй ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу, а за заявою стягувача суд визначає суму стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Оскільки рішенням міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті та стягувач не звертався з заявою про визначення суми стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали, тому суд вказує в ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу.

З огляду на те, що судом не встановлено підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на виконання рішення МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 2017р. у справі № 56/2017, тому заява АТ «РН-Транс» про визнання та надання дозволу на виконання даного рішення підлягає задоволенню. Відповідно слід видати виконавчий лист на примусове виконання зазначеного вище рішення МКАС при ТПП РФ від 20 квітня 201р. у справі № 56/2017.

Відповідно до ст. 141 ЦПК України з ТОВ «ІТЕК-ТРАНС» на користь АТ «РН-Транс» підлягає стягненню судовий збір у розмірі 800,0 грн.

Керуючись ст. ст. 23, 141, 258, 259, 268, 474, 476-479 ЦПК України; Конвенцією про визнання та приведення до виконання іноземних арбітражних рішень, прийнятої 10 червня 1958р. в м. Нью-Йорку, ратифікованої Україною 10 жовтня 1960р.; Угодою про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, підписаної в м. Києві 20 березня 1992р. урядами держав-учасниць СНД, ратифікованої Постановою Верховної Ради України від 19 грудня 1992р.; ст. 78 Закону України «Про виконавче провадження», ст. ст. 35, 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», суд, -

у х в а л и в :

Заяву Акціонерного товариства «РН-Транс» про надання дозволу на примусове виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово - промисловій палаті Російської Федерації, ухваленого 20 квітня 2017р. в справі № 57/2016 за позовом Акціонерного товариства «РН-Транс» до Товариства з обмеженою відповідальністю «ІТЕК-ТРАНС» про стягнення грошових коштів - задовольнити.

Визнати рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті Російської Федерації від 20 квітня 2017р. в справі № 57/2016 за позовом Акціонерного товариства «РН-Транс» (рос. мовою: Акционерное общество «РН-Транс», юридический адрес: Российская Федерация, Самарская область, г. Новокуйбышевск, ОКПО 48134187, ОГРН 1026303117092, ИНН/ КПП 6330017677/631050001) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ІТЕК-ТРАНС» (ідентифікаційний код юридичної особи 33552133, місцезнаходження: м. Київ, вул. Артема, будинок 21, офіс 406) про стягнення грошових коштів та надати дозвіл на його примусове виконання - стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю «ІТЕК-ТРАНС» на користь Акціонерного товариства «РН-Транс» 1584612 /один мільйон п'ятсот вісімдесят чотири тисячі шістсот дванадцять/ дол. 47 центів США; 2463091 /два мільйона чотириста шістдесят три тисячі дев'яносто один/ російський руб. 11 коп. на відшкодування витрат по сплаті арбітражного збору.

Видати виконавчий лист про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю «ІТЕК-ТРАНС» на користь Акціонерного товариства «РН-Транс» 1584612 /один мільйон п'ятсот вісімдесят чотири тисячі шістсот дванадцять/ дол. 47 центів США; 2463091 /два мільйона чотириста шістдесят три тисячі дев'яносто один/ російський руб. 11 коп. - на відшкодування витрат по сплаті арбітражного збору

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «ІТЕК-ТРАНС» на користь Акціонерного товариства «РН-Транс» судовий збір у розмірі 800,0 /вісімсот/ грн.

Ухвала суду може бути оскаржена в апеляційному порядку, шляхом подання апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня її проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

У разі подання апеляційної скарги ухвала суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Повний текст ухвали суду складено 26 жовтня 2018р.

Суддя: